KRISTUS HAR BERØVET DØDEN SIN MAGT

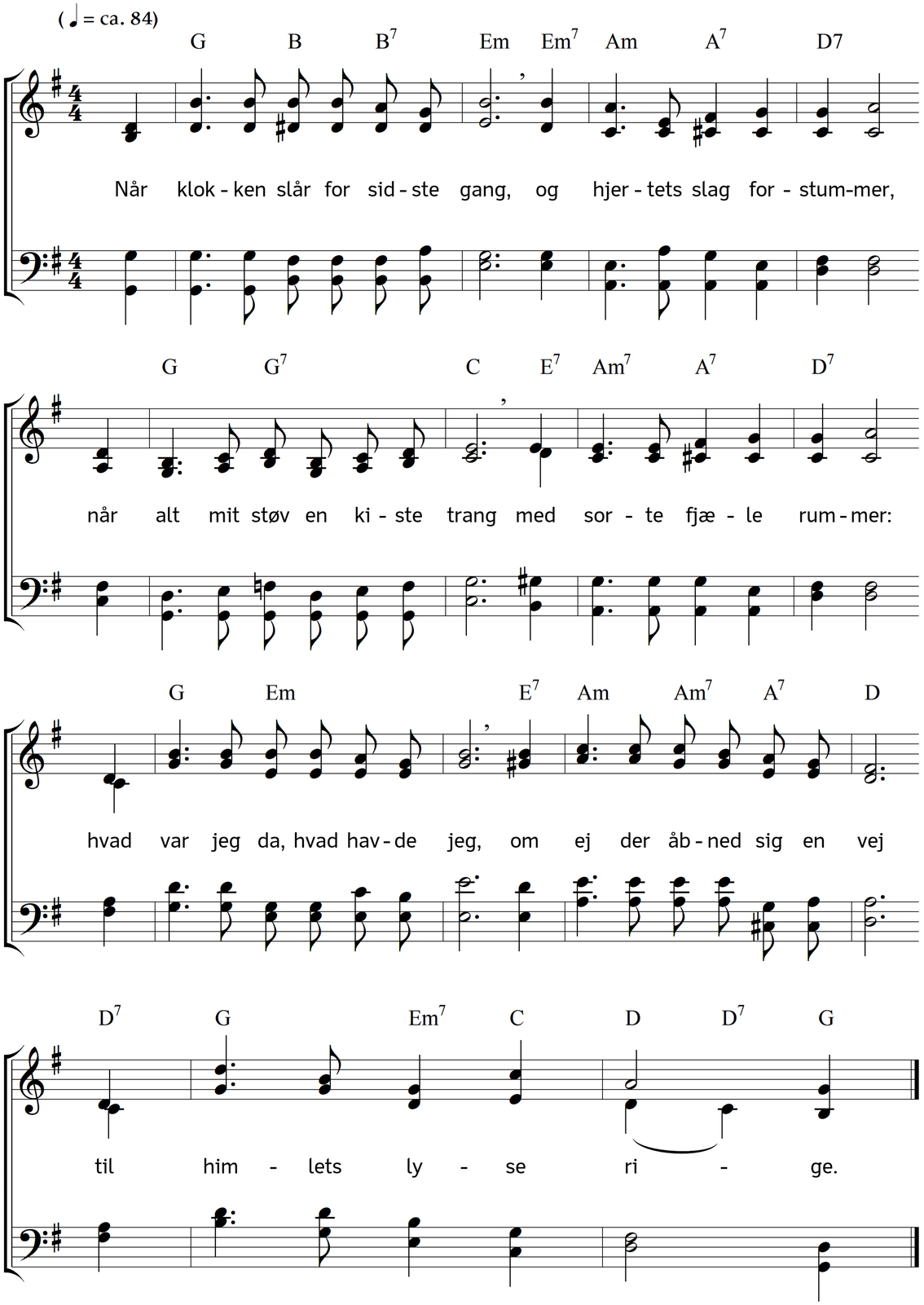

2. Hvor flygter tomme glæders lyst,
 når jeg kan døden skue!
De lade det beklemte bryst
 for sig alene grue.
Og livets blændværk, glans og pragt,
det flygter for den dunkle magt
 af dødens nære komme.

3. Men utilhyllet står min synd
 for øjet og mig skrækker,
den løser fluks det svage bind,
 hvormed jeg synet dækker;
helt til os selv begrænses vi,
og alting i os samles i
 et blik på navnløs kvide.

4. Når ej jeg da til allersidst
 i denne, afskedsstunden,
har dig, du milde Jesus Krist,
 i dødens time funden,
når ej du mig, som på dig tror,
vil trøste huldt med livets ord,
 da må jeg jo forsage.

5. Men nu, da du er min, jeg din,
 nu kan i fred jeg sove;
thi din fortjeneste er min,
 det ville du mig love;
ja, du har sonet for min død
og derved gjort min døden sød
 som overgang til hjemmet.

6. Stå da ved klokkens sidste klang,
 o Herre, ved min side,
at jeg på dødens dunkle gang
 må på din bistand lide;
da bliver sjælens sidste vej
en gang i døden heller ej,
 nej, men en vej til livet.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/148/